

24 november 2024

Nu wij zo'n wolk van getuigen om ons heen hebben...

Hebreeën 12:1

Waar zijn onze doden...? Sela zingt dat zij rusten in Gods vrede én dat zij zitten aan Zijn tafel. Jezus zegt in Johannes 5 dat de doden uit hun graf komen én dat gelovigen niet meer kunnen sterven en nu al van de dood overgegaan zijn naar het leven. Als dat waar is, dat jouw geliefde niet echt sterft, maar dóórleeft - wat heb jij als nabestaande daar dan aan? Leeft hij of zij door in de herinneringen? Of als een ster? Wat héb je nog?

Wij hebben een wolk om ons heen, zegt Hebreeën 12. En dan komt daar achteraan: en we lopen een wedstrijd en Jezus is onze Aanvoerder. Als hardloper kun je dus beter maar niet te veel bagage meenemen.

Tegen wie wordt dit gezegd? Tegen Hebreeuwse mensen dus. Hebreeuws is de taal van het O.T. Toen de Hebreeën in Jezus gingen geloven, raakten ze al hun Oudtestamentische rijkdom kwijt: een tempel, priesters, offers, en nog veel meer zichtbare dingen. Ze moeten gedacht hebben: Wat hébben wij nu nog...!

En dan komt in deze brief steeds als antwoord: wij zien Jezus. In het O.T. moest je het helemaal alleen doen. Hopen dat het lukte. In het N.T. komt Jezus en dan weet je: nu gaat het lukken!

En in dit verband komt het beeld van de wolk: een tribune om ons heen. Alleen kun je het publiek niet echt zien – vandaar het mistige van de wolk. Het gaat hier namelijk over mensen die gestorven zijn. Al die bekende namen uit Hebreeën 11. Zo'n wolk hebben wij! Abel en Abraham en Mozes zijn niet meer 'onder ons'. Nee, maar ze zijn wel om ons héén! Ze moedigen ons aan, zoals de hockeyploeg de volleyballers aanmoedigt op de Olympische Spelen. De hockeyers hebben hun medaille al.

Nu staat er niet dat wij naar de tribune moeten kijken. Laten we de blik houden op... Jezus. Bij atletiek kennen ze de 'haas'. Hij loopt voor andere renners uit, zodat ze in zijn slipstream misschien wel een wereldrecord lopen. Tijdens de steeplechase struikel je over een horde, je valt in het water, je bent bang dat je het niet volhoudt

Hoe houd je het vol? Wat heb je nog als iemand jou ontvalt?

Wij hebben Jezus. Ook Hij is al struikelend naar de finish gegaan. Op handen en voeten kroop Hij door Getsemané. Maar Hij heeft het gehaald! De Goede Herder gaat vlak voor zijn schapen uit.

Wij hebben Jezus. En, wij hebben zo'n wolk...!

Toen Jezus zijn eigen wedstrijd liep, werd Hij ineens even aangemoedigd door Mozes en Elia: "Je kunt het!" En die twee verdwenen daarna weer in de wolk (Lukas 9).

Laten we naar Jezus kijken. En hoor het publiek eens! Onze 'twaalfde man'. Henoeh en Jesaja en Dietrich Bonhoeffer en Martin Luther King. En... degene van wie we persoonlijk afscheid hebben moeten nemen. Het is wazig, maar ze zitten daar echt. Het is een wolk, maar wel eentje die wij om ons heen hebben.

Gesprekspunten.

1. Denk jij er weleens over na waar onze doden zijn? Met welk idee ben jij opgevoed?
2. De BGT vertaalt: 'Uit de heilige boeken kennen we dus veel mensen met een groot geloof.' Houd deze vertaling eens naast de vertaling: 'Wij hebben zo'n grote wolk van getuigen om ons heen'. Voel je een verschil? In welke woorden zit dat vooral?
3. Herken je iets van dat Hebreeuwse heimwee naar het O.T.?
4. Lees samen Hebreeën 12:22-23. Wat roept dit bij je op?
5. In hoeverre kan dat in je DNA gaan zitten: dat Jezus vlak voor je uit loopt?
6. Mensen met wie je het tijdens hun leven moeilijk hebt gehad – zou je je kunnen voorstellen dat je door hen aangemoedigd wordt vanuit die wolk?